



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **V. P.**, bytem L. nad B., P. 30, zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem se sídlem v Praze 3, Ondříčkova 1304/9, proti žalovanému **Městskému úřadu Lipník nad Bečvou**, se sídlem v Lipníku nad Bečvou, náměstí T. G. Masaryka 89, **o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,**

t a k t o :

I. Návrh žalobce, aby soud určil, že povinnost k odevzdání řidičského průkazu uvedená v písemnosti „Sdělení o pozbytí řidičských oprávnění“ vydaná Městským úřadem Lipník nad Bečvou, č. j. MU/12504/2014/OSČaŽÚ-ERPR, byla nezákonným zásahem, **se zamítá.**

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 23.456 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Ondřeje Horázného, advokáta se sídlem v Praze 3, Ondříčkova 1304/9.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal:

- I. určení, že blokáce řidičského oprávnění žalobce, provedená v registru řidičů ke dni 11. 6. 2014, je nezákonným zásahem,
 - II. určení, že povinnost k odevzdání řidičského průkazu uvedená v písemnosti „Sdělení o pozbytí řidičských oprávnění“, vydaná Městským úřadem Lipník nad Bečvou, č. j. MU/12504/2014/OSČaŽÚ-ERPR, je nezákonným zásahem, a
 - III. aby bylo správnímu orgánu zakázáno pokračovat v blokaci řidičského oprávnění žalobce do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů, a bylo mu přikázáno neprodleně tuto blokaci odstranit a vrátit žalovanému odevzdaný řidičský průkaz.
- Dne 9. 3. 2015 vzal svoji žalobu v části III. zpět s odůvodněním, že již nově proběhlo po opakovaném podání řízení o námitkách proti záznamu bodů, v němž bylo pravomocně rozhodnuto o jejich zamítnutí, a bod III. tak pro žalobce ztratil význam.

Krajský soud již o věci rozhodoval usnesením ze dne 1. 10. 2014, č.j. 65 A 22/2014-18, kterým žalobu odmítl pro její nepřipustnost, to však bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2015, č.j. 9 As 287/2014-48, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud zdejšímu soudu vytkl, že v situaci žalobce nemůže být prostředkem ochrany či nápravy před tvrzeným nezákonným záznamem v registru řidičů a povinností vydat řidičský průkaz, ochrana před nečinností spočívající v nevydání rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu v registru řidičů. Žaloba byla shledána přípustnou a krajský soud se jí musel věcně zabývat. Následně krajský soud rozhodl rozsudkem ze dne 27. 5. 2015, č. j. 65 A 22/2014-55, tak, že

- I. určil, že blokáce řidičského oprávnění žalobce, provedená v registru řidičů ke dni 11. 6. 2014, byla nezákonným zásahem,
- II. určil, že povinnost k odevzdání řidičského průkazu uvedená v písemnosti „Sdělení o pozbytí řidičských oprávnění“ vydaná Městským úřadem Lipník nad Bečvou, č. j. MU/12504/2014/OSČaŽÚ-ERPR, byla nezákonným zásahem
- III. řízení zastavil v části, v níž se žalobce domáhal, aby soud správnímu orgánu zakázal pokračovat v blokaci řidičského oprávnění žalobce do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů, a aby mu bylo přikázáno neprodleně tuto blokaci odstranit a vrátit žalovanému odevzdaný řidičský průkaz,
- IV. rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 23.456 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Žalovaný podal dne 12. 6. 2015 proti výrokům I., II., IV. rozsudku kasační stížnost. O této stížnosti bylo rozhodnuto Nejvyšším správním soudem dne 13. 8. 2015 tak, že rozsudek krajského soudu ve výroku II. a IV. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozhodnutí k výroku II. rozsudku krajského soudu uvedl, že [32] při posouzení vyšel ze své dřívější judikatury.

V rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, č. 603/2005 Sb. NSS, který cituje i stěžovatel, dospěl soud k závěru, že „ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň - splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“ Uvedené podmínky (šestá podmínka byla v důsledku novelizace soudního řádu správního provedené s účinností od 1. 1. 2012 vypuštěna) musí být splněny kumulativně, tj. pokud byť jen jediná z nich nebude splněna, nemůže žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu uspět.

[33] V citovaném rozhodnutí se dále uvádí, že „[p]řípis správního orgánu určité osobě, který obsahuje sdělení o stavu určitých věcí nebo určitého řízení, přímo nevynutitelnou výzvu, aby něco učinila, a informaci o případných negativních důsledcích, které tuto osobu za určitých zákonem předvídaných podmínek mohou postihnout, ještě nelze považovat za zkrácení subjektivních práv této osoby, jakkoli samozřejmě takovou osobu mohou znejistit v náhledu na její právní pozici a vyvolat v ní pocit jistého ohrožení. Právní řád totiž neposkytuje a ani nemůže poskytovat ochranu před subjektivním (a nezávadným i psychologicky zcela pochopitelným a z lidského hlediska důvodným) pocitem ohrožení či nejistoty, nýbrž jen ochranu subjektivních práv, tedy konkrétních práv určité osoby.“

[34] Soud ze správního spisu ověřil, že obsahem přípisu ze dne 16. 6. 2014, č. j. MU/12504/2014/OSČaŽÚ-ERPR, je mimo jiné sdělení, že nebyly shledány důvody k zahájení řízení z moci úřední a že z důvodu pozbytí řídičského oprávnění má žalobce dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu povinnost odevzdat řídičský průkaz. Zároveň byl žalobce upozorněn, že pokud tuto povinnost nesplní, může mu být uložena pokuta dle § 46 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“).

[35] V projednávané věci nejsou splněny již první dvě podmínky uvedené v bodě [32] tohoto rozsudku, a žaloba proto v části, ve které se žalobce domáhal určení, že povinnost k odevzdání řídičského průkazu stanovené v přípisu ze dne 16. 6. 2014 byla nezákonným zásahem, měla být zamítnuta.

[36] Přípis ze dne 16. 6. 2014 měl sice žalobce přimět, aby něco učinil (odevzdal řídičský průkaz), ale ve své podstatě mu pouze poskytuje informaci o povinnosti vzniklé přímo ze zákona, která dle stěžovatelova mínění stále trvá, resp. nedošlo k přerušení běhu lhůt k její realizaci. Přípis žádná práva žalobce sám o sobě přímo nezkracuje, ale má charakter toliko informativní a apelační. Přípis ani nehovoří o sankci, která by následovala v případě nesplnění v něm uvedené zákonné povinnosti. Poukaz na možnost uložení pokuty dle přestupkového zákona, sám o sobě nesvědčí o zásahu do právní sféry žalobce. Tímto zásahem by bylo teprve rozhodnutí o uložení sankce, které by bylo případně přezkoumatelné soudem v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s.

Krajský soud s ohledem na tento závazný právní názor Nejvyššího správního soudu žalobu v části, v níž se žalobce, domáhal určení, že povinnost k odevzdání řidičského průkazu uvedená v písemnosti „Sdělení o pozbytí řidičských oprávnění“ vydaná Městským úřadem Lipník nad Bečvou, č. j. MU/12504/2014/OSČaŽÚ-ERPR, byla nezákonným zásahem, zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 3 s.ř.s., když žalobce sice částečně vzal podaný návrh zpět, soud však má za to, že to učinil pro uspokojení navrhovatele. Soud přiznal žalobci plný úspěch ve věci podle § 60 odst. 1 s. ř. s. z toho důvodu, že byl úspěšný ve svém hlavním návrhu týkajícím se postupu správního orgánu, když tento postup (blokace řidičského oprávnění žalobce) byl krajským soudem a následně Nejvyšším správním soudem posouzen jako nezákonný zásah do jeho práv. Zamítnut byl toliko návrh žalobce, který již byl jen důsledkem předmětného nezákonného postupu správního orgánu (výzva žalobce k odevzdání řidičského průkazu), a to z důvodu že, s ohledem na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu, pouhý přípis správního orgánu žalobci, který obsahuje přímo nevynutitelnou výzvu, aby něco učinil, ještě nelze považovat za zkrácení subjektivních práv této osoby, jakkoli samozřejmě takovou osobu mohou znejistit v náhledu na její právní pozici a vyvolat v ní pocit jistého ohrožení. S ohledem na úspěch žalobce v podstatě žaloby mu bylo soudem přiznáno vůči žalovanému plné právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacené soudní poplatky		7.000,- Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100,- Kč bez DPH / úkon při těchto poskytnutých úkonech právní služby		
1) příprava a převzetí věci		
2) sepis žaloby		
3) sepis kasační stížnosti	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)	
4) sepis podání ve věci 9. 3. 2015	vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění od 1. 1. 2013	12.400,- Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon při ukonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	1.200,- Kč
γ) DPH 21%	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	2.856,- Kč
Celkem		23.456,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval (podání žalobce ze dne 26. 4. 2015 soud neposoudil jako podání ve věci samé, proto za toto podání nebyla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení).

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Olomouci dne 7. října 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu